

razmišljanja

ISKRICE

Ne daj da budem izdajica koji osjeća Tvoju milost samo u uspjehu nego daj da i u svojim neuspjesima prepoznam djelo Tvoje ruke. *R. Tagore*

Čovjek je tako velik da ga ništa na zemlji ne može zadovoljiti. Samo ako se okrene Bogu, on postaje zadovoljan. Izvuče li se riba iz vode, ona neće moći živjeti. Riba bez vode – to je čovjek bez Boga. *Sv. Ivan M. Vianey*

Čovjek traži kućište, prebivalište, stanicu. On teži za onim što više ne razočarava, za zavičajem iz kojeg se ne treba seliti, za onim gdje nestaje svake uskoće prostora i svake kratkoće vremena, za onim gdje bitak nije potreba nego punina. *F. Dessauer*

Vjera je sposobnost podnositi vlastitu sumnju. Vjera je siromaštvo. Ona nije u tome da se sve zna. Vjera je u tome da se ima dovoljno svjetla podnositi vlastitu tamu. *R. Guardini*

Velika je razlika između sklopljenih ruku koje sramežljivo i pobožno kazuju smjer istine i ruku koje grabe, koje hvataju i žele dohvatiti. Velika je razlika praznih ruku koje su otvorene, koje čekaju da bi im se nešto spustilo u njih, ruku koje miruju. Najradosnije su one ruke koje su uvijek prije rada sklopljene. *J. Eger*

Vjera je katedrala, ljubav je bolnica, a bez nade bi sve postalo samo groblje. *Ch. Pegy*

Čovjek prosvjetiteljstva je leteći čovjek, bjegunac. »Il retourne chez ses egaux« – stajalo je kao podnaslov na Rousseauvoj raspravi o nejednakosti.

Živimo u svijetu u kojem jedva još ima mjesta za sućut a kamoli za opraštanje. Opraštanje je iznenađenje.

KREPOST HRABROSTI. Vlastito kreposti hrabrosti nije neočekivanost, niti samopouzdanje, niti bijes, nego postojanost i strpljivost. No ne stoga, a to nikada nije dovoljno istaknuti, jer bi strpljivost i postojanost bili bolji i savršeniji nego hrabrost. Strpljivost nije neko mlitavo podavanje vremenu. Strpljiv je onaj koji se ne da izraniti događajima i vremenom, onaj koji si ne da zarobiti vedrinu i jasnoću duše. *I. K.*

SIGURNOST. Osiguravati se znači ne imati povjerenja, ne htjeti biti ovisan, nezahvalno primati nego imati zahtjeve, sebe samoga nagrađivati. Sigurnost je protivnost ljubavi. Sigurnost traži svoje, a ljubav traži nas. *I. K.*

ŽEĐ ZA BOGOM. Svaki se čovjek rađa s ranjenim srcem i nezasitnom žeđi. Žeđ se za Bogom očituje u svim našim unutarnjim nemirima. Žeđ se za Bogom očituje na svim licima ljudi s ulica, kina, barova. Svi sa sobom nose želju, puno želja, beskraj želja: još jednu kavicu, još jednu čašicu, još jedan kolač... Sva su lica ranjena nemirom i željama. Platon reče da je čovjek kao razbijena posuda koja se nikada ne može napuniti. Osjetila se mogu prežderavati na nasladama – duša će uvijek ostati nezadovoljna. Kao da se želimo nasititi nekom hranom koja ne siti i opojiti vinom koje ne opija. Budući da Bog stanuje u temelju svake duše, to se ona ne može napuniti, ispuniti ničim doli Bogom. Čovjek nije uživač ove zemlje nego sretnik u Bogu. *E. Cardenal*

LAKŠE. Neki se učenik morao brzo vratiti kući jer mu je bilo priopćeno da mu je kuća izgorjela. Radilo se zapravo o starijem čovjeku kojeg su svi počeli žaliti. Sve što mu je učitelj rekao bilo je: taj će ti doživljaj učinit umiranje lakšim. *A. de Mello*

KRITIČNOST. Učitelj je običavao biti oštar u kritici ako je smatrao da je kritika primjerena i na mjestu. Začudo nitko mu to nije zamjeravao ili

uzimao za zlo. Kada ga je ipak netko o tome počeo ispitivati, odgovorio je: ovisi o tome kako se to čini. Ljudska su bića kao cvjetići: otvoreni i spremni primiti nježnu rosu, zatvoreni pak za jaku kišu. *A. de Mello*

PRISPODOBE. Učitelj je običavao poučavati u prispodobama i pričama. Jednom ga je neki učenik zapitao odakle mu tolike priče i prispodobe. Od Boga – odgovorio je. Ako te je Bog izabrao za liječnika, šalje ti pacijente, ako te izabrao za učitelja, šalje ti učenike, ako te je pak izabrao za mudraca, daje ti priče i prispodobe. *A. de Mello*

IDEOLOG. Mudrac je alergično reagirao na ideologije. U ratu ideja – govorio je – narod ostaje žrtva. Kasnije je ovu svoju izjavu još objasnio nadodavši: narod ubija za novac ili za moć. No, najbezobzirniji su ubojice oni koji ubijaju za svoje ideje. *A. de Mello*

POGREŠKE. Nekom je učeniku, koji se jako bojao da će načiniti pogrešku, mudrac rekao: Onima koji ne čine pogreške najveća je učinjena pogreška da ne pokušavaju ništa nova. *A. de Mello*

PREKASNO. Neka je majka željela znati kada bi trebala započeti s odgojem svoje kćerkice. Koliko godina ima vaša kćerkica? – zapitao ju je mudrac. Pet godina. Pet! Brzo trčite kući. Vi ste naime već pet godina zakasnili. *A. de Mello*

ZADAĆA I MOĆ. Koja je zadaća mudraca? – zapitao je jedan učenik razdragana lica. Ljude naučiti smijehu – ozbiljna je lica odgovorio mudrac. Kada mu je drugi dan to isto pitanje postavio drugi učenik, mudrac reče: dok si sposoban životu smijati se u lice, stječeš moć nad svijetom, točno onako kao i onaj tko je spreman za to umrijeti. *A. de Mello.*

BEZ UTIČNICE. Kada je jednoga dana mudrac započeo govoriti o tehnici pričao je o prijatelju koji je svoju djecu želio oduševiti za glazbu. Kupio im je glasovir. Kada je drugi dan navečer došao kući, vidio je kako djeca nemoćno stoje oko njega i traže gdje je utičnica. *A. de Mello*

OGRANIČENJE. Kada su neki roditelji bili zabrinuti nad odgojem svojega djeteta, mudrac im je spomenuo rabinsku poslovicu da je promisle: ništa svojim vlastitim znanjem ne ograničavaj djetetu jer oni su rođeni u jednom drugom vremenu. *A. de Mello*

POLITIKA. Mislila sam da duhovnost nema veze s politikom – izjasnila se neka žena iz učeničkog kruga jednoga mudraca kada je saznala po prvi put da je i dotični mudrac politički aktivan. »Razlog je tvoje prepostavke to da nemaš pojma što je to u biti duhovnost« – odgovorio joj je mudrac. Drugi ju je dan pozvao k sebi i nadodao: politika bez duhovnosti i nije politika. *A. de Mello*

TRAŽENJE. Tvoja je pogreška da ti Boga tražiš u sebi – rekao je mudrac. Trebam li ga tražiti u svojoj unutarnjosti? Zar ne primjećuješ da je tvoja nutrina izvan tebe – odgovorio je mudrac. *A. de Mello*

NAJVEĆI GRIJEH. Koji je po tvome mišljenju najveći grijeh na svijetu? – zapitao je neki oholi propovjednik. Mudrac je odgovorio: kada netko drugoga čovjeka promatra kao grešnika. *A. de Mello*

DAR. Što moram činiti da bih postigao prosvjetljenje? – zapitao je mudraca neki učenik žedan znanja. Vidjeti stvarnost kao što ona i jest – odgovorio je mudrac. Dobro, reče ovaj, a što moram činiti da bi stvarnost vidio kao što i jest? Mudrac se nasmiješio i odgovorio: imam za tebe jednu radosnu i jednu žalosnu vijest, prijatelju moj. Koja je to žalosna vijest? – brzo će ovaj. Nema ničega što bi mogao načiniti da vidiš – gledanje je dar. A koja je radosna vijest? Nema ničega što bi mogao načiniti da vidiš – gledanje je dar. *A. de Mello*

OPRAŠTANJE. Moj je život samo gomila krhotina – rekao je jedan od učenika jadajući se mudracu. Moja je duša uprljana grijesima. Postoji li za mene još ikakve nade? Da – odgovorio je mudrac. Postoji nešto čime se sve slomljeno opet može povezati i svaki nedostatak može iščeznuti. Što? Opraštanje – odgovorio je mudrac. Kome treba oprostiti? Svakome: životu, Bogu, bližnjemu – prije svega samome sebi. Kako se to događa? Po shvaćanju da nikoga ne treba osuđivati, reče mudrac. Da! Nikoga. *A. de Mello*